

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

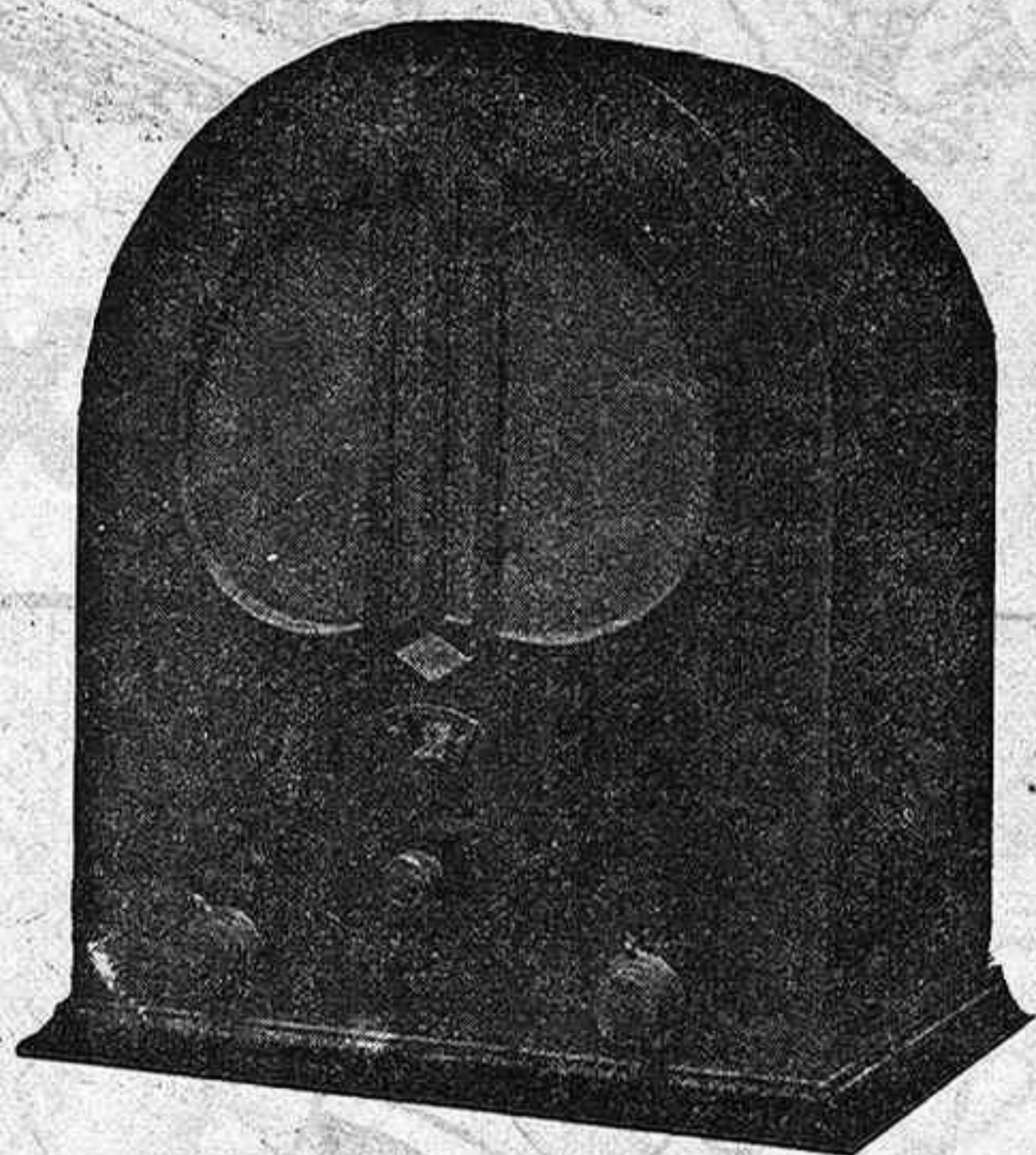

El reconeixement

Catalunya: —Vinc a què em reconegui el meu fill, l'Estatut.

Receptor RADIO CLIMO

enxufable al corrent, sense antena

Ramon Climent

Consell de Cent, 266 :: Telèfon 23058

PREU: 400 PESSETES

VIES URINÀRIE

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa
Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *flúixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Catxets del Doctor Solvré. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que neces-

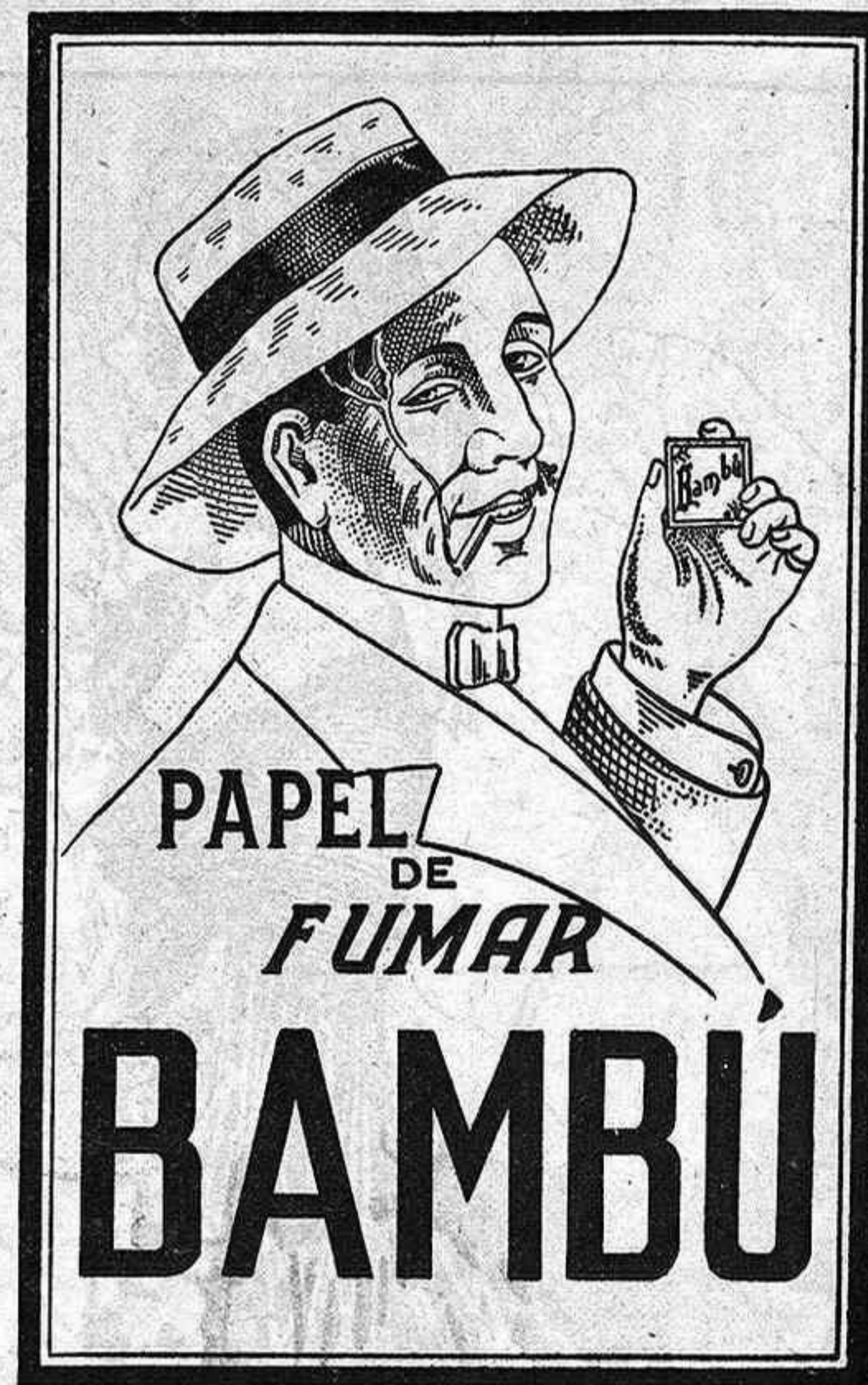
siten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa

Impureses de la sang: *Sífilis* (avari...), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acne*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvré, que són la medicació depurativa real i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòrrica* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Gragees potenciades* del Dr. Solvré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remitent 0'50 ptes. en segells per al franquex a *Oficina Laboratori Sòkatarç, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona*, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentollament, tractament i guariment de les dites malalties.

PAPEL
DE
FUMAR

BAMBU

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Un llibre, dos llibres...

Amic: Ací tens un llibre; un llibre que pot ésser de Joan Maragall, de mossèn Cinto, de Santiago Rusiñol, d'Angel Guimerà, d'Ignasi Iglésies, de Ramon Turró, dels nostres grans morts; un llibre que pot ésser de Francesc Pujols, de Carles Soldevila, de Joan Puig i Ferrer, un llibre que pot ésser de qualsevol dels joves que fan via en el camp de les lletres d'avantguarda i que es diuen Gasch, Muntanyà, Diaz-Plaja, etcètera, etc.; amic, ací tens un llibre; un llibre nou, sense encetar, un llibre verge, un llibre que has de descobrir com una terra inconeguda, amb tots els perills de les terres inconegudes, i que tant et pot meravellar en descobrir una gran riquesa espiritual com pot produir-te greus capgiraments materials; un llibre que has de desflorar com una dona immaculada i que hauràs de tractar amb aquella delícia sensual que es tracten les coses noves; ací tens un llibre que et mirares amb fruïció des del primer moment—és a l'aparador on el guaites, és entre d'altres, però és aquell el llibre que a tu et plau i cerques, com és aquella la noia que t'interessa en un ball o en una reunió qualsevolga—; és aquell llibre; és allà, net de tota taca, pulcre, pur; tu el guaites amb curiositat, amb interès, amb daler; et fixes en les cobertes, en el títol, en el nom de l'autor, en el tipus de lletra, en el color del fons; tot ell et diu que el compris, que te l'enduguis a casa, que arribis a casa i, sota una llum ni molt viva ni molt morta, que et disposis a violar-lo, tallant-li els fulls que et deixaran llegir clarament les pàgines que t'interessen; aquell llibre et guaita a tu també, procura tenir tota la força suggestionadora i necessària per tal que tu el compris; i la lluita s'inaugura entre el llibre nou, posat al mig de l'aparador, i el desig del curios en adquirir-lo; la lluita és intensa: per al guaitador hi ha les necessitats de la llar—"la vida és dura, no es guanven tots els diners que calen per a viure amb certa dignitat no és possible gastar en llibres els diners que et manquen per a cobrir les necessitats primordialíssimes de la muller, dels fills, d'una mare..." "Sí, sí; és evident; no podem comprar tot el que ens fa falta, però tampoc no vull embrutir-me i deixar de conèixer el que diu aquest home; m'interessa la seva vida, la seva obra, el seu pensament..." "Clar, clar; després ens faran falta aquestes pessetes; però almenys hauré viscut unes hores en altres mons, en altres terres, endinsat en espiritualitats diferents a les meves..."; —després hi ha totes les possibilitats que d'altres el com-

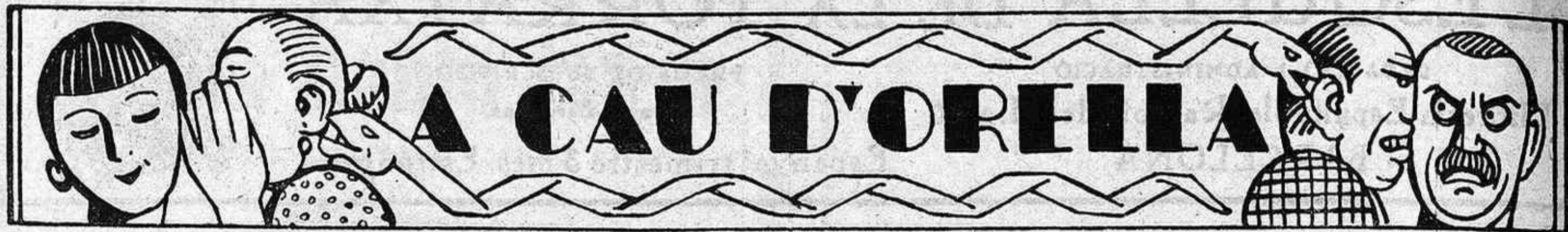
prin i et facin la mercè de fer-te el préstec—"li tornaré tal com me'l deixa"; "estigui tranquil, que sé com es deuen cuidar els llibres"—; més tard, el desig de tenir-lo a la casa, de poder recórrer a ell en qualsevol moment d'intensitat dramàtica o de lassitud; finalment el llibre és adquirit; arriba a casa i l'home es disposa a seguir el procés amb aquella mateixa emoció que pot tenir un col·leccionista en posar un nou quadre a la parèl o amb el mateix gaudiament materialista que un bon cuiner es disposa a preparar un bon "mets"...

El llibre és llegit, el llibre ha caigut en l'esperit d'aquell home d'una manera o altra. Si és bo, ha fet que aquell home es sentís superat per l'obra d'un altre; si és dolent, s'ha sentit superior a l'autor i ha pogut comprendre que tenia una valor espiritual. Si és llibre que fa pensar, perfecciona; si és llibre que dóna a conèixer coses anecdòtiques, alligona; si és un llibre de versos, dóna consol espiritual; si és un llibre de fantasies, distreu i et fa conèixer mons en els quals no hauries somiat; de qualsevol manera, un llibre nou és sempre una amistat interessant, com tota nova amistat.

* * *

La República és Cultura, perquè la República és millorament, és perfeccionament, material i espiritual; la República és Cultura, i el dia que deixés de banda aquesta obra transcendental, perdria tot el valor espiritual que han de tenir tota República i tota democràcia. Sense Cultura, no pot haver República. Sense República, no pot haver Cultura. Les dues coses van ensamblades. Tant fa la Cultura per la República com tant ha de fer la República per la Cultura. La festa del llibre, instituïda sota la monarquia, era una obra purament republicana; i a Catalunya, pura i essencialment catalanista. Una festa del llibre a Catalunya era una elecció catalanista, era un plebiscit de la seva intensitat espiritual. Es venien tants llibres, perquè hi havia tants catalans conscients de què el destí de Catalunya estava en l'obra cultural. Per això la festa del llibre que aquest any es celebrarà el dia 23 d'abril voldríem que fos canviada de data. Per a la República, el 14 d'Abril seria la data immaculada; però per a Catalunya la veritable festa del llibre hauria d'ésser el dia que sigui aprovat l'Estatut. La data en què s'aprovi l'Estatut, haurà d'ésser per a Catalunya, la data sagrada per excel·lència, la data històrica, la data transcendent. Es des d'aquell dia que Catalunya haurà d'iniciar la seva obra pel recobriment total de llur personalitat històrica; i el recobriment de llur personalitat històrica no s'assoleix més que amb el perfeccionament moral i material de l'home i amb la intensitat cultural del poble. Catalunya, que té una tradició de cultura, haurà de millorar els seus instruments de perfeccionament intel·lectual. I és en la data de l'aprovació de l'Estatut quan seria exacta la celebració d'una diada del llibre.

FRANCESC MADRID

El Secret

Carles Soldevila acaba de publicar un recull de poesies: "Vint anys".

L'activitat d'aquest escriptor és una cosa que fa rodar el cap: Soldevila, periodista; Soldevila, autor teatral; Soldevila, contista; Soldevila, novel·lista; Soldevila, conferenciant; Soldevila...

I encara té temps — direu — de passar se vint anys recollint poesies?

Veureu. Soldevila, a més a més, és funcionari. I això, feu vos-en càrrec, per molta feina que un tingui, sempre dona temps per tot.

Però el més extraordinari és que és alhora un gran escriptor i un gran funcionari.

El dit a la llaga

En la conferència que a la Sala Mozart donà En Pere Rahola sobre política agrària, el cèlebre orador de la tramuntana va citar, arreglada a la seva manera, un frase de Cànoves.

"Cànoves deia — va dir amb veu de tro el senyor Rahola — que l'única defensa dels contribuents és la defraudació."

I en repetir-ho amb ferma convicció el vibrant prohóm de la Lliga, el públic regionalista esclatà en una ovariació indescriptible...

Era la consagració de tota una doctrina, l'expressió sincera d'un ideal pregonament sentit.

Endevina, endevineta...

Marcellí Domingo és, sens dubte, un dels oradors més populars i més aplaudits de la República. D'una humanitat més modesta, no menja tant com Lerroux, però parla més.

Parla tant, que, de vegades, la troca del seu discurs s'embulla, i aleshores, malgrat la seva claredat meridiana, no hi ha ningú que l'entengui.

Així li passà, per exemple, en un paràgraf del seu panegíric d'En Carner, al Vendrell:

—Quan un poble — va dir — produeix un fill que és com el poble, mereixen honor el poble que sap llurar un fill d'aquesta manera i el fill que sap honorar el poble que l'ha nodrit.

Vaja! Endevineu si el fill és el fill del poble o és el poble del fill.

Una iniciativa plausible

Llegim:

"Un aparell a la presó".

Potser, encara, un aparell de tortura?

No! Un aparell de ràdio que, gràcies a una subscripció oberta pel Club Ràdio Manresa, ha estat instal·lat en la presó d'aquella ciutat per tal de proporcionar distracció als reclusos.

Hom no ho podria imitar a Barcelona?

Però no res de llaunes, eh? Ni xivarris ni estultícies...

Pròu que en patim, ja!

La cobla dels arnats

Royo Villanova, Unamuno, Alba, "Milianu", Luca de Tena... Ens pensàvem haver-los comptat tots quan ens surt de les golfes, tot ple de teranyines, Abilio Calderón, i amb l'altivesa adient a uns nom i cognom de tan pura casta, l'illustre "miliciano" de l'unitarisme diu solemnement que les concessions que faci l'Estat a Catalunya, només poden ésser a títol de gràcia.

Gràcies per la gràcia; però ha de saber el senyor Calderón i els altres murguistes de la cobla dels arnats, que els catalans no demanem caritat ni en volem. Estem acostumats a fer-ne i amb escriu, tant que potser algun dia caldrà que pensem a estrènyer la bossa.

Qui mana, a Can Ribot?

Seria curiós d'averiguar qui dona certes ordres a la Policia de Barcelona, que hauria d'ésser una força republicana posada al servei de Catalunya.

Fa dies que tota la Premsa es queixava del zel excessiu i un bon xic ridícul en privar l'exhibició de determinades banderes. El 14 d'aquest mes, com si no n'hi hagués prou, la nostra Policia va donar un altre espectacle. Tot el dia va entretenir-se a arrencar i fer treure uns cartells que deien: "Commemorem la República Catalana". Que no és veritat que el 14 d'Abril de 1931 va proclamar-se la República Catalana? Amb quin dret no pot commemorar-se un fet històric?

Es hora de tornar a preguntar-nos si això és lícit, seriós i exemplar en un

règim de República i de llibertat. I també cal que se sàpiga qui mou els cordills darrera cortina.

El cas Cabré

Què passa amb el cas Cabré? Però, preguntarà el lector, què és el cas Cabré? Es tracta del regidor de la Lliga, el senyor Cabré, que fa quatre setmanes que no se'l veu per les sessions i que ha estat rellevat dels seus càrrecs a les comissions, entre ells del que tenia al Consell del Metropolità Transversal, càrrec retribuït i que fa de mal deixar. Què passa, doncs? Misteri!

Elements de la Lliga explicaven el misteri: En Cabré és un home de tendències massa esquerranes per seguir a la Lliga. Quan es parlava de qüestions religioses, el senyor Cabré arrufava el nas i votava a contracor amb la minoria. Ara ha decidit jugar-se el tot pel tot i passar-se a l'Esquerra. Però com que els homes de la Lliga no són uns jovers qualsevols, ha decidit renunciar tots els càrrecs. De totes maneres, però, ni amb els càrrecs renunciats es presenta per l'Ajuntament. I pel que fa a qüestions religioses, ara ja es pot dir que no n'hi ha. Si hagués estat quan aquelles grans discussions...

Serà el maquiavelisme de la Lliga que ara vol encolomar el senyor Cabré i les seves coses silenciosament a l'Esquerra?

Les carreres de cavalls

Barcelona no podia deixar-se perdre un espectacle com el de les carreres de cavalls, i l'entitat "Barcelona Turf" ha emprès aquesta tasca amb molts sacrificis, destinant els guanys a beneficència.

El públic, que sap respondre quan no l'enganyen, hi acut. Prova d'això són les dues reunions que ja s'han celebrat, que s'han vist força concorregudes.

Una de les novetats ha estat les carreres al trot, que han agradat força als aficionats, i que cada dia tindran més adeptes.

Felicitem als socis del "Barcelona Turf" per la labor que vénen realitzant per tal que Barcelona no es quedi sense aquest espectacle de la categoria de gran ciutat.

Capricis i paradoxes

SANT JORDI, LES ROSES I ELS LLIBRES

La festa del llibre, instaurada sota la dictadura, tingué de bon principi un caire espanyolista, de "fiesta de la raza" o cosa semblant. Però els catalans en aquells dies tristos la vam convertir en una mena de plebiscit, i els llibres catalans comprats sumaven una xifra molt superior a la dels castellans. Altrament, la festa tenia molt més esplendor a Barcelona que a Madrid.

Per accentuar-ne, però, l'espanyolisme, hom canvià la data de la seva celebració. Hom fixà el vint-i-tres d'abril, que és l'aniversari de la mort de Cervantes. No tenim certament cap animadversió contra la memòria d'aquest geni. Ha estat el més gran i el millor dels castellans. Per això fou el que millor ens ha comprès. I no ho diem pas per aquells mots afalagadors per a la nostra cortesia, sinó perquè reconeixia la necessitat que cada poble s'expressés amb el seu propi idioma i perquè era un llibre català — "Tirant lo Blanc" — un dels llibres que més coneixia i estimava.

Però el cert és que si fou triada aquesta data en realitat per pur esperit assimilista, la casualitat ens afavorí. L'aniversari de la mort de Cervantes coincideix amb la diada de Sant Jordi, la nostra festa nacional. I amb això sembla que realment una divinitat ens protegeixi: la festa nacional, esdevinguda festa del llibre, ens assenyala quin és el camí de la nostra ascensió, del nostre recobriment espiritual.

Sempre Sant Jordi ens ha estat particularment simpàtic. I això no solament per ésser patró de Catalunya, ans perquè, ultra sant, era cavaller, cosa que no s'esdevé en els falsos sants que hem conegut en aquesta terra; i perquè es dedicava a la noble tasca d'alliberar donzelles; perquè hom en feia el doble símbol de l'alliberament d'un poble i del començament de la primavera.

Però ara ens ha esdevingut encara doblement simpàtic. Cavaller de les roses i cavaller dels llibres, ¿hi pot haver una altra diada més poètica?

Sortosa coincidència per als que volem servir les tradicions tot renovant-les, per als que volem donar als mites antics una substància nova, el cavaller Sant Jordi deixa la llança i l'escut inservibles per a les batalles d'avui dia i s'empara del llibre, amb el qual l'esperit triomfa de tot. El drac que té

als seus peus, ja no el podem identificar amb el maligne. És el drac de la ignorància. I així la festa nacional de Sant Jordi, que havia tingut fins fa poc un sentit religiós, pren un caire laic, de festa civil de la cultura.

DOMÈNEC GUANSÉ

DEL LLIBRE

Hom diu que d'ençà que no hi ha dictadura, no es venen tants llibres. Tots els llibrers es queixen del mateix: d'ençà que no hi ha dictadura, ergo correm el perill, si no comprem llibres, que els llibrers esdevinguin monàrquics. Els que no en siguin.

No sabem veure, la veritat, quina relació pot haver entre una dictadura militar i l'afany de llegir. O bé serà precís que perquè la gent s'aficioni a llegir torni una dictadura? Francament, ens sembla que pagaríem la lectura massa cara. Abans que la dictadura, l'analfabetisme, senyors!

Ara s'apropa la festa del llibre. S'apropa tant, que és demà. Aquest any, coincideix amb Sant Jordi, aquell sant que matava aranyes amb llança.

Aquest any convé que la gent compri llibres. Això, però, convé sempre: aquest any i els altres. Però aquest any més, perquè hi ha República i ho hem de celebrar. I perquè no hi ha pas aquesta crisi de la qual hom parla amb tanta insistència. No és pas que hi hagi crisi, perquè els camps de futbol estan plens. I estan plens els teatres... quan s'hi representa una bajanada

No és que hi hagi crisi: és que no hi ha ganes de llegir.

I n'hi ha d'haver. El bosc no llegeix. Però la ciutat ha de llegir. Perquè la ciutat és la civilització. I ha de llegir no el Dia del Llibre, sinó cada dia. Perquè com més llegeix l'home, és més bo, és més fort i és més lliure.

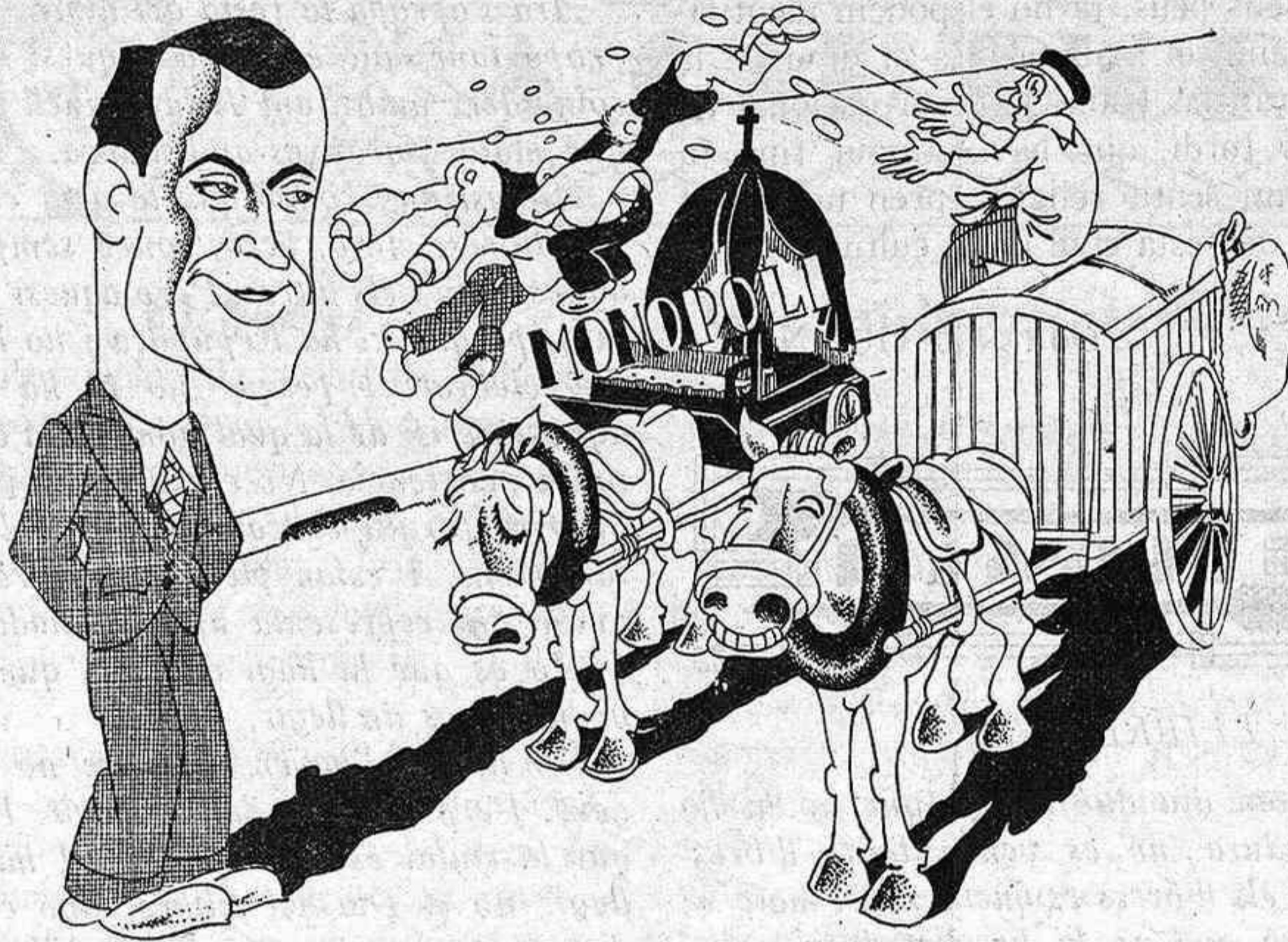
L'altre dia ens deien: Compreu llibres catalans. Sí, compreu llibres catalans, però compreu, sobretot, llibres bons.

Penseu que demà, el que no compri llibres és una mala persona. I — trist és dir-ho — trobareu moltes persones dolentes. És a dir, no són persones, en van disfressats.

VIRAI

—Per què tants llibres? Jo, amb el de caixa, ja en tinc prou.

Els contractes lesius

Parla En Vilalta: —Ja n'estem farts, de martingales!
Qui vulgui duros bruts, que els reculli!

A CONTRA CLAROR

AIXÒ ET DONARÀ PA!

No sé si amb la difusió del llibre i amb la propaganda conduent a que cada dia es llegeixi més i millor, arribarem als tristos resultats que hom experimenta arreu del món per excés de producció i per una absurda distribució dels productes. Caldria, potser, triar, graduar i ordenar les lectures; evitar els enfets i prevenir l'enterboliment que pot produir a enteniments febles i poc preparats la lectura de llibres capitosos. Això és qüestió d'escola primària, d'educació del gust i de l'hàbit de saber destriar i escollir. La cultura feta a base d'un sol llibre o d'un rengle de llibres d'un mateix sistema, és una cosa monstruosa, i ho dic tant pels que posen l'Evangeli com el "non plus ultra", com els que tenen "El Capital", de Marx, com a evangeli. De tota manera, ço més interessant és llegir i llegir força, sobretot en les nostres latituds, en les quals la lectura ha estat i és encara un sacrifici, una mania o una disbauxa. Són molts més dels que sembla els enemics del llibre i, en general, de tota lletra impresa. "Això et donarà pa!", deien i diuen les mestresses entenimentades, quan veuen que el marit o el fill porten furtivament un llibre, com si es tractés d'una bomba o d'un article de

contraban. Hom considera malagunyades les hores que s'esmercen en la lectura, els diners que es despenen en l'adquisició de llibres i la llum de gas, d'electricitat, de petroli o d'espelma que hom prodiga com si ho llencessin.

Tot té els seus clàssics, fins la rutina i la ignorància, que, moltes vegades, volen ésser considerades com a vivor empírica i ciència innata de la vida. "Dios te dé ventura, hijo, que el saber, poco te vale", o bé "Dios te dé ventura, hijo, que el saber poco, te vale", diuen els castellans, i amb una coma canviada de lloc, expressen dues coses aparentment distintes, però ajuntades en un sol blasme a la intel·ligència.

Si no que aniríem massa lluny, podríem parlar amb nombroses dades anteriors d'on ve i en què consisteix aquest odi secular a la lectura. Fa molts anys, jo era un noi, que vaig sentir a un enginyer que s'adreçava a un auditori d'obres — llavors els obrers encara escoltaven certes coses — i els deia que un treballador en tenia prou si era feiner i destre en el seu ofici i sabia el Parenostre, puix segons el "Kempis", Déu preguntaria als mortals, a l'hora del judici suprem, no ço que sabien, sinó ço que havien fet. La conseqüència és clara: si hom no llegeix i, per tant, no eixampla l'espai

de llurs coneixements, creurà en bruixes i en miracles, esdevindrà supersticiós, i, per tant, obedient a la temença de malastres, i sobretot restarà indefens i covard davant de qualsevol dificultat o conflicte, fent precisa la intervenció, el consell i, definitivament, l'actuació dels escollits, dels àrbitres de la sapiència, dels definidors únics d'uns llibres sagrats i inintelligibles per al vulgus.

Això s'ha d'acabar i sortosament va acabant-se. La Festa del Llibre és una batalla que cada any s'emprèn amb el delit de què el combat d'un dia sigui la lluita de tots els instants. Cal guanyar voluntats, esvaïr prejudicis i convèncer la bona gent de què el llibre no és un article de luxe, sinó tan necessari com el pa i la vianda. Fa pocs dies que vaig sentir una frase desoladora de llavis d'una bona dona del poble. S'havia inaugurat el Parvulari Forestier, a Montjuïc, i la dona del poble deia amb sinceritat: "Tants diners que gasten en escoles! Més valdria que fessin abaixar els preus del menjar". Blasfèmies com aquesta cal extirpar-les encara que sigui brutalment. Els infeliços que les diuen, àdhuc els que quasi no saben de lletra i blasmen amb superioritat de la cultura burgesa, ignoren que val més un llibre que una arma, que una idea pot fer més estralls que una bomba, i que una biblioteca aguanta més que una barricada defensada per una munió d'analfabets i, per tant, d'esclaus dels qui saben més que ells.

La Festa del Llibre hauria d'ésser com una jornada revolucionària i emancipadora, puix l'esdevenidor i el triomf serà dels més conscients, dels més ben preparats i, per consegüent, dels més cultes.

FRANCESC CURET

Lluís Companys

El proper diumenge, Barcelona—i Catalunya—homenatjarà Lluís Companys, un dels homes que més han laborat, i amb més fe, amb més entusiasme, per l'adveniment de la República.

Lluís Companys bé es mereix aquest acte d'afecte i de cordialitat, al qual des d'ara s'adhereix L'ESQUELLA DE LA TORRATXA.

POLÍTICA I MINISTRACIO

(El Govern de la Ciutat)

AMB EL DIALEG MIG CLOS

Es una llàstima que per exigències tipogràfiques hàgim d'escriure aquesta setmanal crònica (vol dir aquesta crònica setmanal) i municipal en uns moments (un quart de sis de la tarda del dimarts 19 d'abril de 1932) pletòrics d'interès i d'emoció.

—I això?—preguntarà el lector esverat. —¿Es que s'està preparant l'esclat d'aquella famosa temuda, desitjada, bescantada i elogiada revolució social?

—No —li contestarem. — Simplement és que sembla, segons es diu, que hi ha la intenció de projectar canvis en el cartipàs —que no és Iturzaeta ni Bastinos ni Dalmau Carles, sinó municipal, que ja és dir—, aquells famosos canvis dels que tant es parla, s'ha parlat i es parlarà per veure si un dia o altre tenim una administració que no sigui tan *ministrativa*. Per això, per aconseguir això, s'ha parlat molt; en aquest cas, sembla que les paraules han de fer-hi més que no pas les mans a l'obra, i això que de paraules ja n'estem ben tips. Diumenge va fer vuit dies, per exemple, que es va celebrar una sessió extraordinària per veure si s'havien de declarar lesius els contractes de la neteja i de les pompes fúnebres. La sessió anterior ja es veia com pintava la cosa. Se sabia perfectament, pel que fa referència a la neteja, que els radicals no volien lesivitat i que eren els únics que en volien; és a dir, la votació era guanyada i ben guanyada per la majoria. Pel que fa relació a les pompes fúnebres, tots estaven d'acord. Era segur que els radicals no convencerien ningú amb els seus arguments, quan d'altres arguments no havien pogut convèncer algú, i, no obstant, es decidí fer una altra sessió, i, per decidir-s'hi, es parlà més d'una hora.

I es féu la sessió extraordinària. I es parlà i es parlà a cor què vols, cor què desitges. I quan arribà la votació, guanyaven els que de sempre havien estat més. Ara, que potser els contraris de la lesivitat tenien l'esperança que els altres es convencerien amb la defensa que del seu punt de vista faria En Vilalta, com a president de la Comissió de Responsabilitats, ja que En Vilalta té una gràcia especial per, quan defensa una cosa, donar la sensació que no té raó. Però es varen ha-

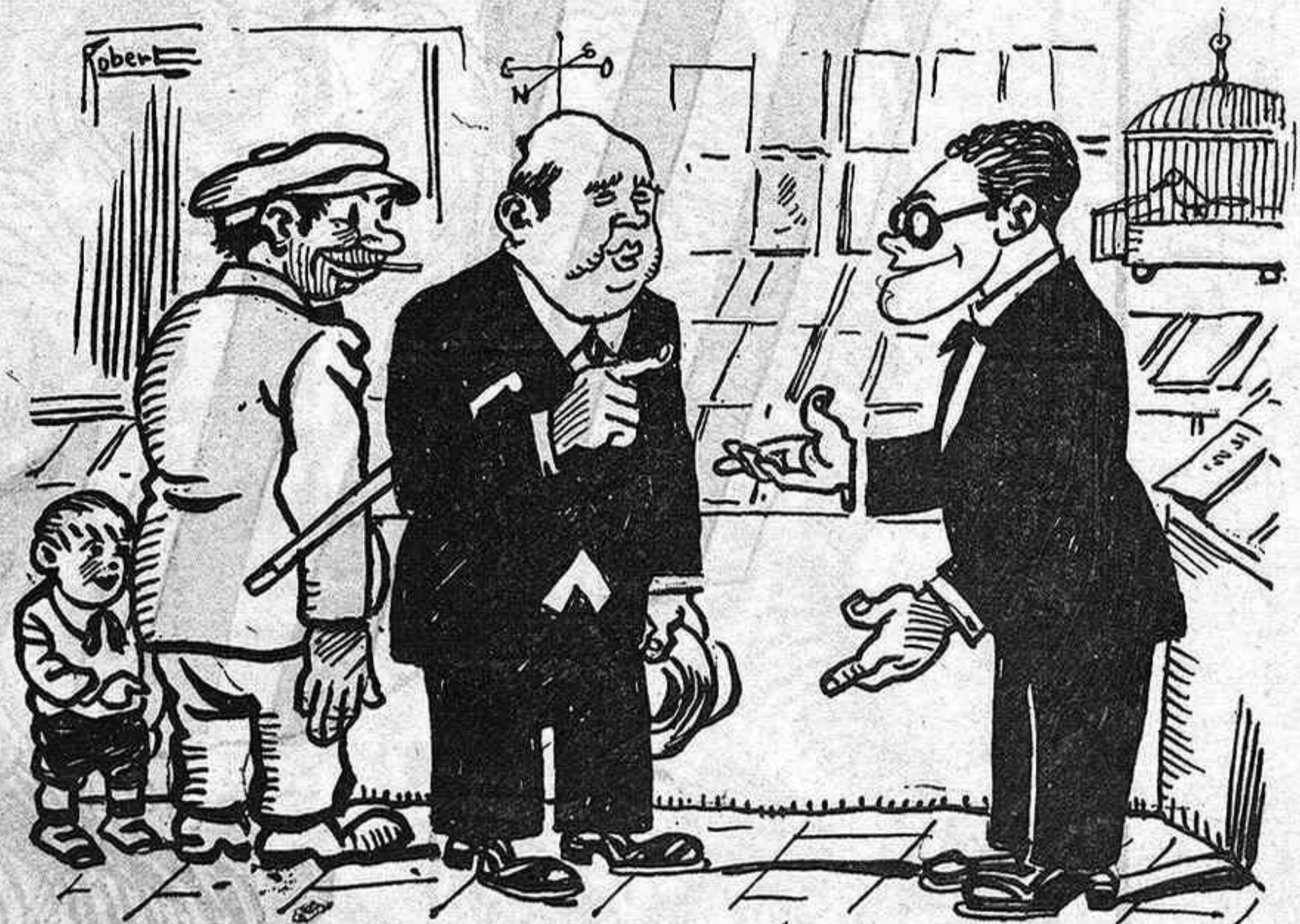
ver de fer repicar, perquè En Vilalta és més viu del que sembla, i portava els arguments escrits i els repartí a la Premsa, i en ells es veia que tenia tanta raó, que li rajava per tots cantons, com si portés una bresca de mel als dits. I vingué la votació del contracte de neteja, i la Lliga votà amb l'Esquerra i En Solà amb els radicals, i guanyaren l'Esquerra i la Lliga. Però després vingué la sorpresa, perquè en la qüestió de les Pompes Fúnebres, tots anaren units per dir que la dictadura havia fet una bajanada donant a la Casa de Caritat el servei en la forma que lil donà, ja que la feia feudatària de la Unió d'Empresaris de Pompes Fúnebres (la cèlebre unió de comerciants de cadàvers), quan s'aixecà el senyor Jover Sarroca, tan socialista per dret propi com sempre, i president de la Junta de la Casa de Caritat, per dir que allò estava molt bé, que la Casa de Caritat estava que no s'hi veia de contenta amb les condicions del contracte, i tararí i tararà. I tararè!

I el senyor Jover Sarroca i el seu vot foren enterrats, sepeliats, amb un enterrament de primera, pels vots unànimes de tot el Consistori. En Giralt, fent el viu, deia al senyor Jover que si es moria ja ho veuria, si era tan avantatjós per a la ciutat el contracte. Però el senyor Jover Sarroca és més viu encara i per això no pensa en en-

terraments. I si hi pensés, no hi faria res, perquè té passi.

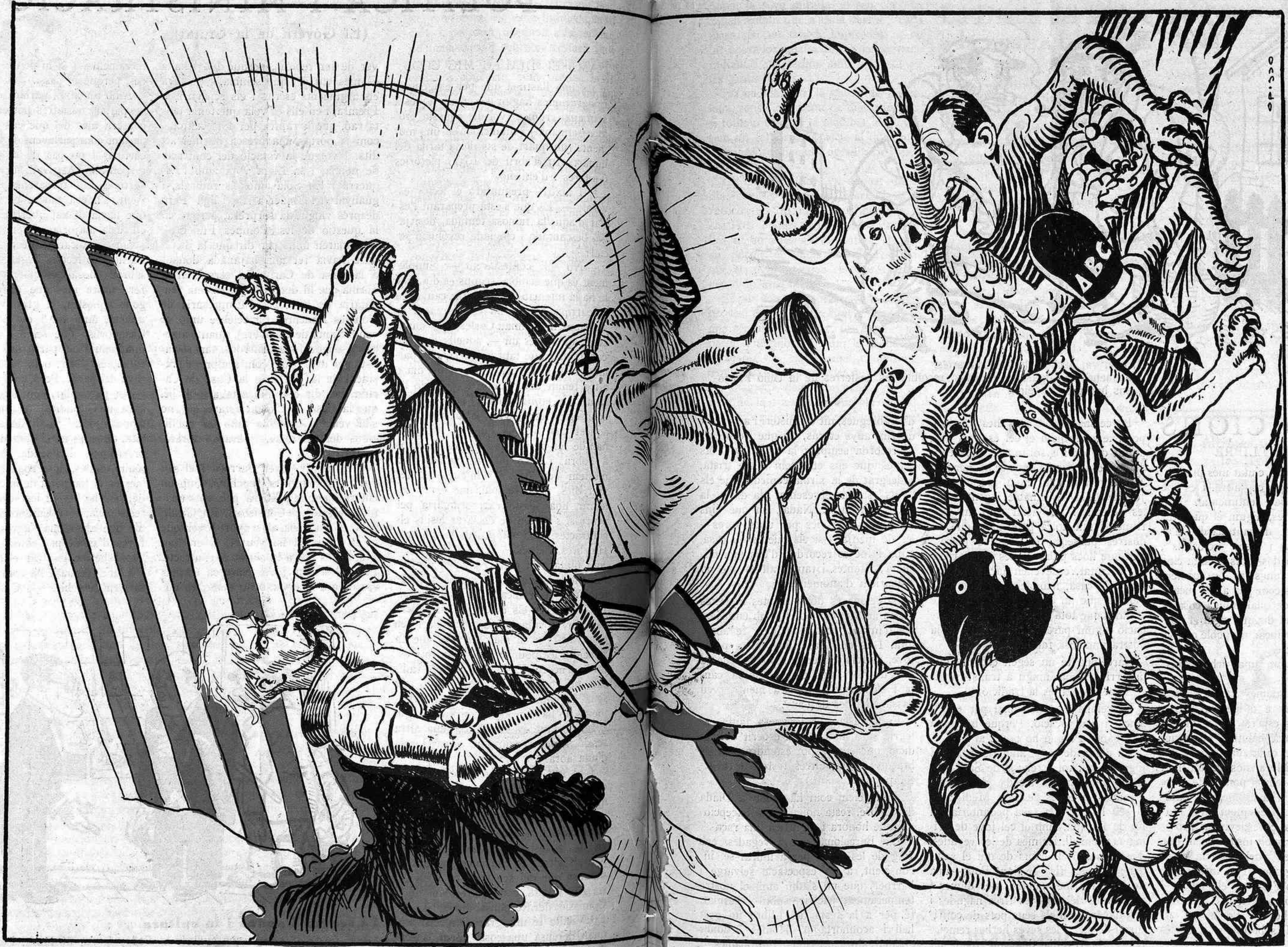
Amb tot això, parlant de paraules i de parlar, nosaltres potser hem parlat o escrit més del que ens proposàvem, parlant com parlàvem de la qüestió del cartipàs i no pas de la sessió de les responsabilitats. Amb la renovació del cartipàs, ens trobarem que, tot rient, rient, s'haurà tancat el famós diàleg que havia deixat obert En Casanoves entre la majoria i les minories. Però, ¿com es tancarà aquest diàleg? Quan els nostres lectors llegeixin això ja ho sabran; nosaltres, pobres, no podem fer encara més que conjectures. Segons aquestes, la gran vara quedarà intacta, amb tot i els esforços d'En Casanoves, que sembla que deia en una reunió del partit que ell o vara o caixa, és a dir, o la vara, o es separava del partit. Però, com a terme mig, o vot particular, com ara es diu, posava una condició de menys pretensions. Que si no li donaven la vara alta, almenys no el podien treure de la presidència d'Hisenda. Ara com ara, tenim, doncs, dues roques incommovibles en el temporal de la crisi: l'Aguadé, que ha fet ja les seves proves de resistència, i En Casanoves, que es pot dir que abandona l'agressivitat de la força d'assalt per consagrar-se a l'aquant heroic i salvar el que pugui.

Clar: l'Aguadé ha convertit l'adversari en deixeble. CAMPANETA

El senyor Canons i la cultura

—Ja que avui és la diada, doni'm un llibre. Però, doni-me'l de cuina, que així servirà d'alguna cosa.

EL SANT JORDI D'ENGUANY

—I, com va, això de les escombraries?
 —Malament! La Lliga i els radicals, recollint les desferres de la Unió Patriòtica, ens han pres la feina.

TRADICIONS

LA FESTA DEL LLIBRE

Barcelona és una ciutat més propensa a la tradició que cap altra. I és que Barcelona és bona i sentimental.

La nostra no és, diguin el que vulguin, una ciutat d'avantguarda, d'aquestes d'edificis i coses "colossals", d'autos i trens a dos-cents setanta-cinc per hora, de "gangsters" ni comerciants convertits com per art d'encantament en reis de qualsevol cosa.

Tampoc no vol dir que sigui el nostre un poble provincià, un poble que va a la cua dels altres.

Es, senzillament, una urbs espiritual.

Aquí la gent només va de pressa quan té un afer a diligenciar, quan una persona ens espera. Si res no interromp la nostra habitual obligació, el nostre pa de cada dia, sabem deturar-nos i embadocar-nos davant d'un aparador. Comprem el pomell de flors per a la muller o la promesa, el catalaníssim tortell. Dediquem uns moments d'esplai a ço esdevingut providencialment, per molt insignificant que sigui—el "trolley" del tramvia escapat del fil, el globus d'un infant que es remunta—no l'infant: el globus—, quan no ho espera ningú, el venedor que expèn anelles de goma per als paraigües... —I, sobretot, si el dia és bondadós.

Barcelona, en els seus dies d'hivern, per exemple, quan el cel és d'un blau pintat de poc i el sol té tota l'aparença d'una rosa d'or—i que se'ns perdoni la imatge una mica cursi, una mica de Jocs Florals—és amable i gentil amb les persones. Les acull amb una tan franca i tan dolça paternitat, que els nostres passeigs, les nostres places, més que llocs públics, més que carrers de la ciutat, esdevenen jardins o galeries de casa, habitacions particulars. Sembla que no ens haguem mogut de la llar i que tota aquella immensa generació siguin parents o amistats de la nostra immensa família.

Barcelona té un segell especial que no arribarà mai ningú a transformar. Aquest segell és la tradició.

Barcelona és tradicional per excel·lència i per vocació. Perquè ho porta a la sang. Perquè ho porta al cor.

La diada de Reis, amb els infants i joguines per tot arreu; la de Sant Antoni, amb la cavalcada dels Tres Tombs; les colles de Sant Medí, amb el seu humor i la seva pedanteria; la nit de Pasqua, amb el cel jove de primavera, curull, les més de les vegades, d'estels, amb els cants de qui el saluden; la típica fira de Sant Ponç—una de les fires més nobles, més dignes i més sanes de totes les fires hagudes i per haver, amb els seus pots de confitura i de mel, i les seves herbes remeieres—; la revetlla de Sant Joan, nit

d'alfabregues, nit de misteri i amor, nit de vint anys eters, nit que s'espera i es recorda sempre; la diada de Tots Sants, que ens entestem a fer trista, a desgrat de la xiroia comèdia que els "vius" saben representar; la diada, la magna diada de Nadal, en què fins els pobres són rics per unes hores—ies de menjar—si els que tenen casa, taula i foc es recorden d'ells una miqueta; i tantes i tantes altres que no acabariem d'anomenar.

Barcelona es dona a totes aquestes festes amb el cor obert, amb entusiasme d'infant, amb una bona fe absoluta. I és que Barcelona és un poble jove, gairebé púber, una ciutat que fa olor de flors, una ciutat que riu, canta i s'emociona, o plora mentre veu passar els dies de l'any.

Es tanta la seva juvenesa, tanta l'alegria seva, tant el seu esperit de tradició, que encara pot estendre més els braços i acollir altres festes de caràcter popular.

Així veiem com ha rebut la Diada del Llibre, festa noble, festa excepcional que honora i dignifica una raça.

La Barcelona que a vegades ens fuig de les mans per a lliurar-se, inconscient, a un espectacle selvatge i barroer, que no s'adiu amb el nostre temperament pacífic, subtil i refinat, té per a la festa del Llibre un gest bell i aconhortador. Homes i dones obliden llurs aficions reprobables i

posen la seva mirada, el seu cor, en aquell volum que a cada carrer i cada plaça, en un taulell improvisat o en un aparador qualsevol, se'ns presenta radiant i majestuós amb el vestit de les grans festes.

En un dia així, la ciutat de Barcelona, sense cap mena de distinció, com si tothom tingués la mateixa ideologia, sent un fervorós respecte al llibre, rep una intensa alenada de cultura i civilització.

La nostra ciutat, en aquest dia — dia, com el que més, gloriós! —, no recorda els infants ni les joguines, ni els Tres Tombs ni les nits de caramelles ni aquelles altres d'amor. Recorda, potser, el Nadal dels pobres, perquè els pobres veuen els llibres a través d'un aparador.

Si el poble de Barcelona, donant proves de la generositat i altruisme que sempre ha tingut, fes avui el donatiu d'un llibre als qui la manca de recursos no els permet comprar-ne cap, esdevindríem els rics de la cultura, els magnats dels sentiments, els homes de la tradició admirable.

Arribaríem a popularitzar-nos tant, que aneu a saber si amb el temps no seríem els reis de la caritat del Llibre. Com en els països "colossals".

AGUSTÍ COLLADO

Els nostres obrers

Ventura Gassol, Constructor de Cultura Catalana.

La Diada del Llibre a la nostra Llibreria

Demà, dissabte, dia 23, diada del Llibre, la nostra Llibreria, Rambla del Mig, 20, estarà adornada pel mestre de l'escenografia Salvador Alarma. A més, hi haurà parlaments des de les onze del matí fins a les 8 de la vetlla pels literats Ventura Gassol, Esclasons, Ramon Vinyes, Ambrosi Carrion, Angel Samblancat, Lluís Capdevila, Domènec Guansé, Angel Pestaña, Enric Lluelles.

De dotze a dues del migdia, les primeres actrius dels teatres de Barcelona, senyores Irene López Heredia, del teatre Barcelona; Rosario Pino i Josefina Tapias, del Teatre Poliorama; Maria Vila, del Teatre Català Romea; Empar Saus, del Teatre Nou; Matilde Vázquez, del Teatre Novetats; Rosita Hernàez, del Teatre Espanyol; Laura Pinillos i Sara Fenor, del Teatre Còmic; Pepeta Huertas, del Teatre Victòria, i Loreto Prado, del Teatro Goya, vindran a vendre llibres a la nostra Llibreria.

Responsabilitats

La tasca de la Comissió de Responsabilitats, que presideix el tinent d'alcalde senyor Vilalta, mereix ésser destacada. El poble desitja que els responsables de tantes malifetes en paguin alguna.

En una sessió extraordinària s'acordà declarar lesius els contractes de neteja i pompes fúnebres. És evident que fins avui ningú no s'havia atrevit amb el Foment d'Obres i Construccions, empresa poderosa i coneixedora dels recursos que fan moure els polítics.

Antoni Vilalta, ha estat un dia i un altre estudiant amb tota cura tals afers. El seu entusiasme i la seva honradesa han triomfat. El poble comprèn perfectament els motius perquè s'oposaren alguns regidors a la declaració de lesivitat dels dos contractes, i precisament per fer-se'n càrrec cabal, aprova encara més la gestió de l'esmentat tinent d'alcalde de l'Esquerra, que ha sabut fer justícia.

Voleu passar una bona estona?
Veniu a la nostra Llibreria
en la **DIADA DEL LLIBRE**

L'Orquestra Pau Casals

Com tots els anys, l'Orquestra Pau Casals ve donant els seus clàssics concerts al Palau de la Música, executant obres antigues i modernes: Bach, Beethoven, Mozart, Haydn, Brahms, Wagner, D'Indy, Delius, Lamote de Grignon, Schoenberg, Ravel, Manén, Ast, Zamacois, són els autors d'aquests concerts de primavera, que es veuen correguts per un públic selecte que aplaudeix els intèrprets i els seus directors, principalment Pau Casals, que és l'ànima d'aquestes audicions.

Els concerts de l'Orquestra Pau Casals són una institució de les que honoren una ciutat, i amb això Barcelona és una de les que estan en primer lloc.

El cèlebre violoncellista donarà un recital el dia 5 de maig.

Per a assistir a aquest recital és indispensable estar inscrit en el Patronat de l'Orquestra (Institut Casals). La inscripció dóna dret a tots els concerts d'orquestra i entrada als assaigs que es celebren durant l'any.

Les últimes novetats en llibres
les trobareu a la
LLIBRERIA ESPANYOLA

—Vols dir que no ens veuran la de sota?

—No, home, no! Hi ha molts curts de vista!

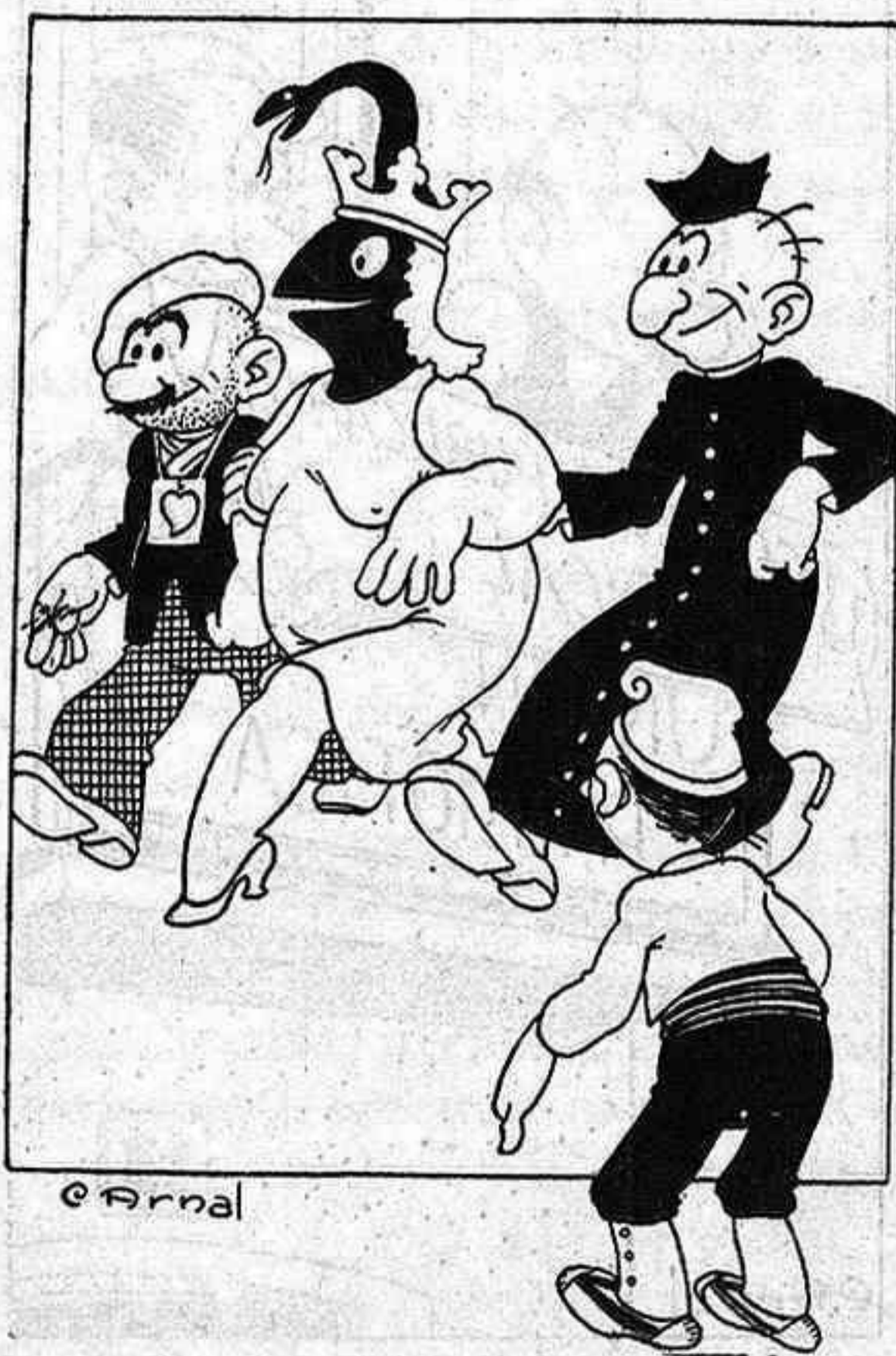
APOLO

"L'ALIGA ROJA", 2 actes. Lletre de Víctor Mora. Música de R. Martínez Valls.

En dir que la majoria de la crítica ha convingut que "L'Aliga Roja" era una gran cosa, i que bona part del públic que la va a veure així ho creu, hauríem pogut sortir del pas i quedar bé amb tot-hom. Qui ens mana ficar-nos en aventures de crítica?

Sabem, per torna, que Víctor Mora "vol fer" el teatre que fa. Alguns diuen que no en pot fer d'altre. Per la nostra part, creiem que sí. Víctor Mora ha vist que a casa nostra fer teatre, diguem-ne "honrat", no dóna cap cèntim i que fer l'altre teatre, el de truc, el de l'argument etern, el convencional, el que no fa trencar el cap, el fet a mida, és lucratiu. Pot exigir-se a ningú la vocació de màrtir?

Encara hi ha més! La crítica, que davant d'una obra de renovació, d'una obra pensada i que vol marcar nous camins, treu els ullals i grinyola com la cadena d'uns catúfols, es suavitza com pell de conill en criticar obres de to ínfim, sarsueles catalanes o castellanes, tant-se-val, comedietes i revistetes. El camí a seguir no és dubtós, doncs. El que pot fer obres

Les bones companyies

—Ajuntant-me amb els agraris donaré una prova de catalanitat i patriotisme.

de les que s'estrenen, ha de fer obres per a guardar: Deixem el nostre punt de vista i anem al punt de vista general. No! El cas d'Enric Lluelles—i retreiem un cas de dignitat d'autor—és prou escarmetador. La producció teatral dels autors barcelonins ha de relliscar pel camí de la facilitat. Si no es així, són autors a l'aigua.

Amb franquesa ja, i desbardissat el camí, diguem que "L'Aliga Roja" és una obra feta de cara al públic: lletra i música. Que l'obra és russa per a poder-la decorar i per a farcir-la d'un color musical, fet amb reminiscències conegudíssimes. Que l'argument és l'etern de tota obra sarsuelera, sigui normanda, carpentana, indo-xinesa, russa, o de la comarca de Tremp. Diguem també que, en "L'Aliga Roja", l'èxit s'apuntala en trucs i pinyols; que els trucs i pinyols no hi manquen i que pinyols i trucs són l'únic que s'apunta en el llibre d'aquesta mena de societats teatrals, productores d'èxits seguits, i amb empresaris a cada cantonada.

Un retret a Mora, l'únic, si vol. La figura de Lleó Tolstoi no s'hauria de poder movilitzar tan fàcilment. És un retret de la nostra bona fe. Mora, l'excusarà per ingenu i fins pot riure-se'n. Totes les nits li és concedit rubricar amb la seva presència els versos que ell tira per la boca del gran apòstol rus.

Presentació de "L'Aliga Roja"? Bona! Remarquem la decoració de Batlle i Amigó. Interpretació? També bona. En primer terme el treball del tenor Rosic.

ROMEA

Avui, divendres, celebra el seu benefici la primera actriu del teatre català Rómea, Maria Vila, amb l'obra "Joana, l'embruixada", aportació de Ventura Gassol i Puig i Ferrer.

Degut a les simpaties que té Maria Vila, creiem que no podrà assistir-hi tot el que voldrà.

ALTRES TEATRES

Els de comèdies castellanes, van fent la viu-viu. "Era una vez en Bagdad...", del gran poeta Eduard Marquina, és una obra d'un dolç ensopiment. "Paca Faroles" és una obra més. El Goya badalla i fa badallar amb les eternes fleumàries de la Loreto Prado.

"Las Secuestradoras" caminen a salts. Per sort nostra, la revisteta no ha tingut l'èxit que podrà tenir a Madrid quan s'hi estreni. Cas que ja s'hi hagi estrenat, que hom perdoni la falla de la nostra erudició en aquest gènere.

I en paus! A. M. D. G.

WORK

ES DIU...

Que la policia busca l'"empresari" de Paganini, que abandonà la companyia a Saragossa.

I es va distreure de tornar tres mil pessetes.

✱

Que "El Huevo de Colón" és una obra que té molta gràcia i molt d'èxit.

Més que "L'ou com balla" d'En Duc Salvat.

✱

Que les "Secuestradoras" no arribaran a les dues-centes representacions.

Serà perquè l'empresa no voldrà.

✱

Que "L'Aliga Roja" d'En Víctor Mora i el Mestre Martínez Valls serà l'obra de la temporada.

Parlem-ne, perquè hi ha temporades de quinze dies.

✱

Que un conegut empresari escriu una revista amb col·laboració d'un "republicano" de la dreta.

Falta afegir que s'estrenarà en el Paral·lel i que es busquen dos cavalls blancs

✱

Que el Sindicat d'actors posarà multes als directors i associats que tutegin les "artistes" i noies del conjunt.

Ja era hora que se'ls donés una lliçó d'allò que se'n diu urbanitat.

✱

Que el Cinema Condal es convertirà dintre de poc en teatre de revista i gènere frívol.

No ho creiem desencertat.

BRIK

ESQUELLOTS

Ha estat posada en llibertat la senyoreta Maria Rosa Sagnier, que ha estat de quinzena a la presó de dones per negar-se a pagar una multa de 500 pessetes que li imposà l'autoritat governativa per haver protestat, al teatre Apolo, durant la representació de l'obra A. M. D. G.

Segurament ara es farà unes targes

que a més del nom hi posarà aquest títol: Màrtir de la Monarquia.

Molt bé per la República. La llei ha d'ésser per a tots igual.

✱

El diari del matí "La Razón" (la "razón" de què?) comentant la festa de la República, comença l'article de la següent manera: "La fiesta "Oficial" de ayer". Més avall llegim aquest altre paràgraf: "En la antigua Plaza Real se descubrió una lápida que por algún tiempo le darà el de Francisco Macià".

Bé, home, està bé que es visqui d'illusions, però per ara ja es poden posar tranquils.

✱

El "lliguero" Ventosa ha anat, un d'aquests dies, a uns funerals.

Sabeu on ha anat? A Fontainebleau. Ens sembla que ens sona aquest nom! Fontainebleau! Ventosa! Alfons XIII! Toca ferro!!!

✱

En una reunió entre patrons i obrers a Toledo, el president de la Patronal va fer foc contra tres obrers.

Això sí que està bé: els explota, i en acabat els mata.

✱

El capellà Tusquets, després de publicista, se'ns ha fet conferenciant.

Això no vol dir, és clar, que sàpiga d'escriure o de parlar, no.

Però, en fi, segons diu, sap què és la

francmaçoneria...

I tracta inútilment d'explicar-ho.

✱

A l'Ajuntament hom discuteix encara sobre el monument a Pi i Margall, sobre l'amor lliure, sobre... Tot entre xivarri, avalots i frases escollides. Per als nostres regidors, el cas és passar l'estona.

I el poble, mentrestant, ho va pagant tot cada dia una miqueta més car.

Ideal, ideal.

✱

L'ex-kronprinz d'Alemanya ha faltat a la seva paraula d'honor: malgrat la seva promesa en contra, intervé en política.

Faltar a la seva paraula d'honor és propi de l'honor dels prínceps.

I més encara de prínceps espanyols que no pas alemanys.

✱

Les dretes espanyoles preparen un front únic: els plats forts seran els agraris i la Lliga Regionalista.

No en va el senyor Ventosa s'ha convertit en el més fogós defensor dels latifundis. Ell és, a hores d'ara, el pontífex màxim dels troglodites espanyols...

Així, almenys, ens ho assegura Josep Pla.

Imp. "L'Esquella". -- Om, 8, Barcelona

EROTYL

Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efíacs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

Elaboració d'arrossos, sèmols i farines

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

FABRICACIÓ ESPECIAL DELS PRODUCTES

Sèmola d'arròs Per a malalts i convalescents
Crema d'arròs Per a la mainada
Tapioca d'arròs Per a sopa. (Millor que cap pasta i puré)
Sèmola a la crema
Arròs paella El millor que existeix (no el que es ven a tot arreu)

TOT EN SAQUETS D'UN QUILO. A 1,25 PTES. SAQUET

La terrible feridura.

(APOPLEXIA)

S'evita i cura amb el famós

ANTIAPOPLECTIC VALLVERDÚ

Flascó, 10 pessetes, a totes les farmàcies

Detalls: Laboratoris K L A M - Reus

VIES URINARIES

Curació especial garantitzada i ràpida de la blenorràgia i les seves complicacions - Avariosis, Pell, Morenes, Diatèrnia

CLÍNICA FONTOVA

Carrer Nou de la Rambla, 4 (abans Conde del Asalto)
D'11 a 1 i de 5 a 7 Econòmica, de 7 a 9

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23

Telèfon 23692

TEATRE COMIC

GRAN COMPANYIA DE REVISTES I VODEVILS

Avui, divendres nit i totes les nits,

Las Secuestradoras

ESPLENDIDA PRESENTACIÓ

FRONTÓ NOVELTATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
 DETALLS PER PROGRAMES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companya de vodevil i espectacles moderns de
 JOSEP SANTPERE

Avui, divendres nit, i totes les nits: L'èxit de l'any,
LA REINA HA REL·LISCAT
 Llibre d'ALFONS ROURE Música de J. M. TORRENTS
 Es despatxa a tots els Centres de Localitats

BA-TA-CLAN Marquès del Duero, 85 - Tel. 31374
 Tarda a les 3,30 :: Nit a les 9,30
 El millor programa de varietés - 60 ARTISTES - Joventut,
 Art, Luxe, Bellesa, Distinció - BELLA MARUJITA - LUCENTINA
 A. ESTEVE - CRISÁLIDA - GERMANES NAVARRO - ZINARAY ET
 MONIELA - El vodevil; El marit gelós - Dancing d'1 a 4 matinada
PILY-BETTY

ROYAL CONCERT

Marquès del Duero, 106 - Telèfon 20384
 Direcció artística: LEOPOLD MORAL

El Music-Hall de les cares boniques
 Cabaret d'1 a 4 matinada
ORQUESTRINA REMEN WARTY i P. GALLO

La casa BASTIDA s engrandeix

Passeig de Gràcia, 18 :: Telèfon 15247 :: BARCELONA

GRAN BASAR DE SASTRERIA Sistema Nordamericà

El secret del nostre èxit és degut a tres raons:

1. La fórmula d'un nou estil aplicat a l'art del vestit.
2. Tenir sempre disponible el vostre vestit, tant gran com petit, amb gustos seriosos i en gran fantasia.
3. L'organització de la fabricació i venda directa al comprador i escrupolosament amb un petit benefici.

Som els que varem implantar i facilitar el vestit amb la major elegància i la més incompetent baratura, evitant acudir als sastres de mida que, amb els seus preus elevats, era impossible seguir els corrents de la moda. Oferim en la nostra SECCIÓ DE SASTRERIA la següent norma de preus:

Vestits confeccionats, tipus reclam . . .	des de 10 ptes. fins a 30 ptes.
Vestits confeccionats, qualitat superior . . .	des de 40 ptes. fins a 75 ptes.
Vestits a mida, en qualitats econòmiques . . .	des de 30 ptes. fins a 60 ptes.
Vestits a mida, gèneres de gran fantasia . . .	des de 50 ptes. fins a 100 ptes.
Pantalons econòmics	des de 5 pessetes
Pantalons fantasia	des de 8 pessetes

Els nostres avantatges amb preu de liquidació els veureu demostrats amb els nombrosos maniqués que als nostres aparadors exhibim, amb models d'estil i gust modern. Això fa que ens engrandim i que la nostra venda vagi sempre en augment.

L'amplitud de les nostres existències arriba fins a les qualitats més selectes i luxoses, sempre amb una gran dif·rència de preus més barats.

En casos de necessitat, tenim muntada una SECCIÓ DE CONFECCIÓ A MIDA, que ens permet lliurar els encàrrecs a les quatre hores.

SECCIÓ DE CAMISERIA

Camises blanques des de 3,95 ptes.	Camises popelín des de 6,95 ptes.
Camises percala des de 4,95 ptes.	Calçotets . . . des de 1,95 ptes.

Preus que regeixen a altres Seccions de la Casa

Impermeables . . . des de 15 ptes.	Cinturons . . . des de 0,95 ptes.
Trinxeres . . . des de 10 ptes.	Lligacames . . . des de 0,50 ptes.
Americanes punt des de 20 ptes.	Mocadors butxaca des de 0,50 ptes.
esport des de 15 ptes.	Mitjons fantasia . . des de 0,50 ptes.
Guardapols . . . des de 5,95 >	Tirants . . . des de 0,95 ptes.
Gorres . . . des de 0,50 >	Paiames . . . des de 3 pessetes

Obsequiem els nostres clients amb segells d'Estalvi Popular, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi, i altres diversos presents segons l'import de les compres.

NOTA.—Els que de fora Barcelona vulguin servir-se de la nostra casa, poden escriure, i adjuntant 0,25 pessetes, en segells, rebran mostres, figurins i un sistema especial per a prendre's les mides, amb les instruccions necessàries, per tal de rebre l'encàrrec abans dels sis dies.

Demà, Diada del Llibre

no deixeu de visitar la llibreria més popular de Barcelona: Rbla. del Mig, 20.

DEMÀ

23

d'abril

DIADA DEL LLIBRE

10 PER 100

de descompte en totes les vendes

Ornamentació a càrrec de Salvador Alarma

Cada hora, diversos autors faran parlaments,
al·lusius a la

Diada del Llibre

L'Orquestra "Demon's Jazz", instal·lada en un
templet al mig de la Rambla i davant de la nostra
llibreria, executarà diverses peces del seu extens
repertori

Per aquest dia es posarà a la venda:

Ramón Díaz: **"LA VERDAD DE LA FRANCMASONERIA"**

Lluís Capdevila: **"PER LA JUSTICIA I PER LA LLIBERTAT"**

Domènec Guansé: **"LES CADENES D'EVA"**

LLIBRERIA ESPANYOLA - Rambla del Mig, 20

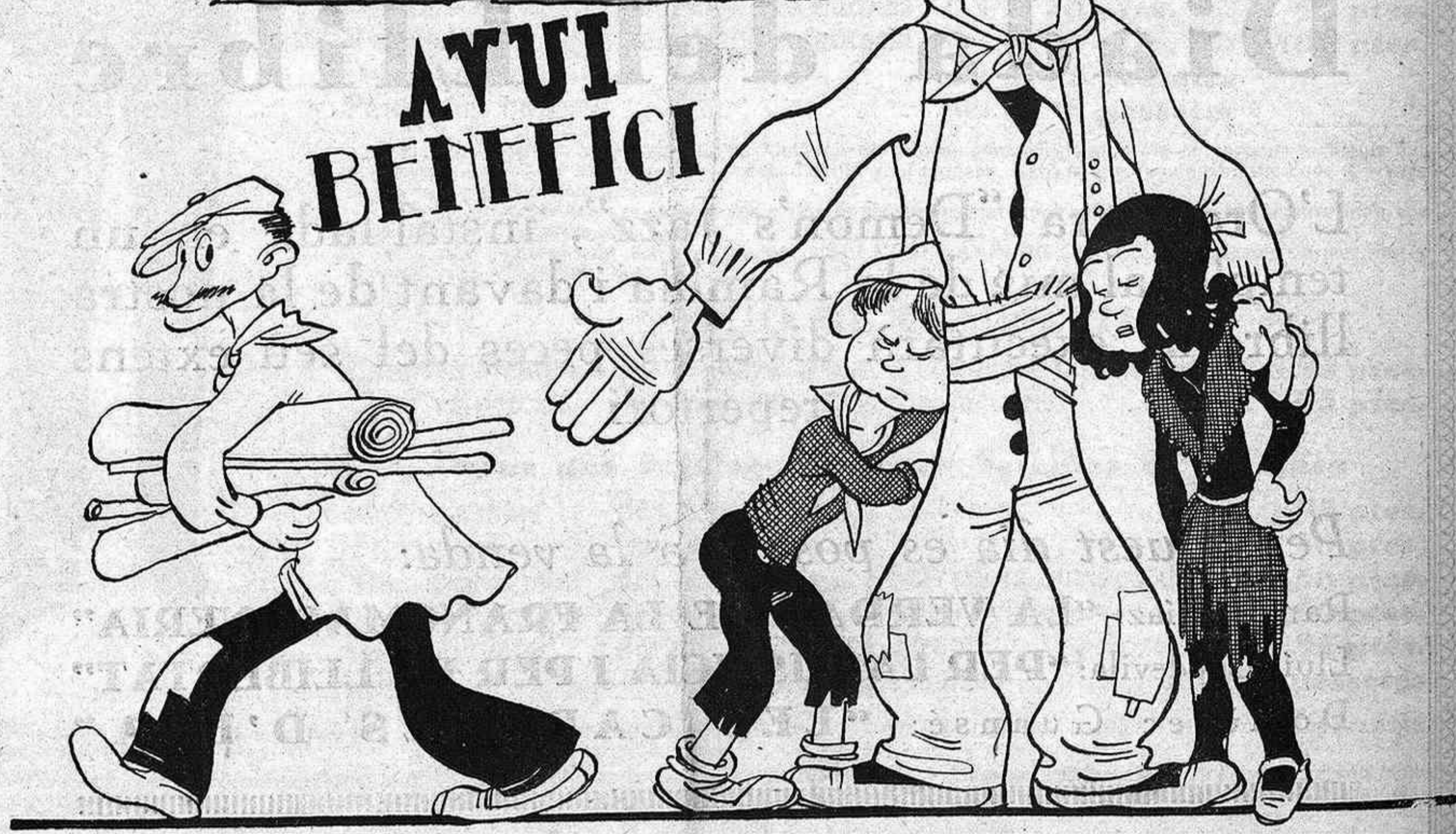
- moreno -

COLISEO TEPEGO
FUNCION BENEFICA
PRO-PRESOS
PRO-TUBERCULOSOS
PRO-NIÑOS COSTIPADOS Y CON FIEBRE

HOY FUNCION BENEFICA
PRO-CUATRO MUERTOS DE GANA

TEATRO PEREZ
HOY BENEFICIO DE **LILI DETSS**
Y DE SU MADRE Y SU PADRE

AGRUPACION BENEFICA
LA BOLSA LA VIDA

AYUI BENEFICI

—Tot està malament, però tot són beneficis!